

[M. C. Jensen.]

rimeligt, at der skal være en Gennemsejling; ellers maatte al Sejlad langs Land foregaa udenom de yderste Garn. I den nuværende Lov er der derfor en Bestemmelse om, at der skal være en Gennemsejling mindst for hver 400 Meter. Dette har vist sig at være uheldigt, idet det ikke er sikkert, at 400 Meter absolut passer med Bundgarnets Længde, og man mener derfor, det er mere praktisk, at der indsettes en Bestemmelse om, at der skal være en Gennemsejling for hvert andet Bundgarn, saaledes at de 400 Meter udgaa.

Ved Ændringsforslag Nr. 7 til samme Paragraf er der foreslaaet en Ændring til Lovforslagets Bestemmelse om, at naar et Bundgarns Plads er anvist, og en Bundgarnsfisker har udsat sine Redskaber, maa der ikke anbringes andre Redskaber, der er egnet til samme Fiskeri, imellem saadanne Bundgarn, men de skal holdes i en vis Afstand fra Bundgarnene. Nu har man ment fra Fiskeriets Side, at det i og for sig ikke kunde være til nogen Ulempe, om der udsattes Silde- og Makrelgarn mellem Bundgarnene. Det er jo saadan, at i mange Fjorde og Indskæringer fra Havet er der mange ældre Mennesker, som anvender Silde- og Makrelgarn; men hvor Kysten er besat med Bundgarn, vil det efter Lovforslaget være ganske umuligt for dem at anbringe disse Garn og drive dette Fiskeri. Der er derfor foreslaaet en Afstandsbestemmelse mellem Bundgarnene indbyrdes, en Afstand, som er noget forskellig, efter som Bundgarnene staar paa Kysten eller i Vige, Fjorde og Indskæringer fra Havet. Udvalget har ment at kunne tiltræde det af Ministeren for Søfart og Fiskeri stillede Ændringsforslag, gaaende ud paa, at der skal være et lille Rum mellem disse Bundgarn, hvor Silde- og Makrelgarn kan bruges. Det er dette, der tilsigtes ved Ændringsforslag Nr. 7.

Til § 15 er der under Nr. 8 af Ministeren stillet et Ændringsforslag, tiltraadt af Udvalget, som i Virkeligheden kun gaar ud paa, at der igen i Loven indsettes to Maal for Fisken, eet Maal for Totallængden og et andet Maal for Afstanden fra Snudespids til Halefinnens Bagrod, som det hedder. Der sker herved den Ændring, at medens i den gældende Lov Maalet til Halefinnens Bagrod er det principale Maal, bliver det nu det subsidiære eller sekundære. Totallængden sættes først, og Maalet til Halefinnens Rod sættes sidst. Naar man har ønsket igen at faa indført to Maal, skyldes det, at der kan foregaa en Forandring med

visse Fiskearter med Hensyn til selve Halefinnens Længde. Naar en Fisk har været udsat for haard Sejlad i et Skib eller længe har gaaet levende i et Hyttefad — det kan ogsaa skyldes andre Grunde: Halefinnen kan være mishandlet af andre Dyr i Havet, saasom Snegle, Korsfisk, Søstjerner, som ødelægger Fisken —, kan Fiskens Totallængde forandres. Naar der nu er sat to Maal ind, maa det forstaas saaledes, at hvis Fisken holder eet af disse Maal, kan den ikke erklæres for ulovlig til Salg.

Ændringsforslag Nr. 9 tager Sigte paa Fredning af Aalekvabber. Aalekvabber anvendes i ret stor Udstrækning til Agn, og i Lovforslaget fastsættes det, at Aalekvabber af over 180 mm Længde ikke maa anvendes. Det er foreslaaet ændret til 150 mm, ogsaa et Forslag, som Udvalget er enigt med Ministeren om.

Jeg kommer derefter til Ændringsforslag Nr. 10. Det gaar ud paa, at den Fredning af Gedden, som i Folketinget blev indsat i Saltvandsfiskerilovforslaget, igen udgaar. Der er overfor Udvalget og overfor Ministeriet fremsat en saadan Begrundelse for, at denne Fredning burde udgaa, at vi har ment at maatte bøje os derfor. Naar Ordføreren angaaende Ferskvandsfiskerilovforslaget kommer til at gøre Rede for Ændringsforslagene til dette Lovforslag, vil man se, at man dør er gaaet den modsatte Vej og har indsat Geddefredningen, saaledes at Forholdet mellem disse to Lovforslag, som de nu bliver, vil være det samme som efter de gældende Love: i Saltvandsfiskeriloven er der ingen Fredning, men i Ferskvandsfiskeriloven er der Fredning. Administrationen har overfor Udvalget erklæret, at det ikke volder nogen Vanskelighed at have forskellige Regler i de to Love paa dette Omraade.

Jeg vender mig dernæst til Ændringsforslag Nr. 11 til § 15. Det angaar en særlig Bestemmelse, der findes i Loven, hvorved det tillades at ilandføre Rødspætter under 8 Tommer paa Jyllands Vestkyst direkte til Eksport. Det har voldt nogen Vanskelighed, at den nugældende Lov ikke hjemler Ret til at ilandføre dem i de nye Havne, der er under Bygning. Nu er det imidlertid givet, at naar man har en Tilladelse, der gælder fra et bestemt Punkt paa Vestkysten til et andet Punkt, maa det selvfølgelig være Mening, at man skal kunne ilandføre den samme Fisk i alle de Havne, der er beliggende paa disse Kyster. Det vilde være helt unaturligt, hvis det ikke var Tilfældet. Men det indeholder den nugældende Lov ikke noget om. Det Æn-